

2020. június 7.

Kálmánháza, Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Az irgalmas Isten az irgalmatlan emberhez jön

(1. dia) „**7Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.**” Mt 5,7

Drága Gyülekezet!

Ez év február 16-án egy sorozatot indítottunk el, s nem gondoltuk, hogy az egész éves sorozatainkat fel fogja forgatni a veszélyhelyzet, a járvány kialakulása. Talán még emlékeztek, hogy a Boldogmondásokat kezdtük el venni, s február 16-án a boldogmondás bevezetéseként **(2. dia)** a „*A boldog koldus élet*”-ről hallhattunk. Arról, hogy a bűneset óta az emberek boldogtalanok, és különböző helyen keresik a boldogságot. De mindaddig boldogtalanok lesznek, míg nem Isten lesz a boldogságuk forrása. Hallhattunk arról, hogy az eredeti görög szó nem egyszerűen szegényt, hanem koldust jelent, amivel Jézus azt

szeretné kifejezni, hogy azok a boldogok, akik ebben a ráutaltságban, Istenre való szorultságban élik az életüket, mert akkor tudja igazán boldoggá tenni az ember.

Március 1-én, sorozatunk 2. alkalmán **(2/a dia)** „*Nem a siránkozók a boldogok, hanem a sírók*” címmel arról hallhattunk, hogy szenved, vajódik ez az egész világ. Könnyekkel jövünk a világra és könnyekkel megyünk ki ebből a világból. πενθεω görög kifejezés szomorkodást fejezi ki. Pál pedig beszél arról, hogy „**Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre**” II Kor 7,10. Nem azok lesznek boldogok, akik állandóan siránkoznak, hanem azok, akik a saját bűneik miatt szomorodnak meg, mert ott lehet majd bűnvallás, kegyelem és megbocsátás. Akkor lesz igazán boldog az ember.

Március 15-én, a veszélyhelyzet kihirdetésének hétvégéjén pedig még volt alkalmunk arról hallani **(2/b dia)** Mt 5,6 alapján, hogy „*Boldogság, biztonság, békesség*” hogy lehet az életben. Mindannyian erre vágyunk, de keveseknek adatik meg, hogy boldogok, biztonságban – és békességben élők lehessenek.

Azok, akik szeretnék feleleveníteni az elhangzottakat, érdemes meghallgatni honlapunkról (mandabokor.lutheran.hu), mert Isten sok mindenre taníthat bennünket általuk.

A mai alkalmunkon arról hallhatunk, hogy **(3. dia)** „**Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.**” Mt 5,7. Egy irgalmatlan világban élünk, de tulajdonképpen a bűneset óta ezt az irgalmatlanságot látjuk magunkon is, az emberek életén is. Ha megfigyeltük, akkor minden egyes alkalommal, amikor a boldogtalanságról, a sírásról, a fájdalomról beszéltem, akkor egészen a bűnesetig kellett visszamennem, **(4. dia)** mert minden boldogtalanságunk ott kezdődött az Éden kertben az engedetlenséggel. Azóta vagyunk mi, emberek boldogtalanok, irgalmatlanok, azóta siránkozunk és vagyunk mindig elégedetlenek, telhetetlenek. Minden ott kezdődött, minden ott romlott el. Azóta az ember ennek az engedetlenségnek nem csupán a következményeit hordozza, hanem maga is ebben él. Nem csak elszenvedője, hanem cselekvője is. Hiszen nem csupán irgalmatlan élet vesz körül bennünket, ha-

nem bennünk is ott van az irgalmatlanság. Számptalan példát lehetne hozni arra, hogy bennünk, emberekben milyen irgalmatlanság van. Milyen irgalmatlanok tudunk lenni a másikkal szemben. A bűneset első következménye lett, ahogy **(5. dia)** Káin irgalmatlanul elbánt testvérével, Ábellel. Az első haláleset a Bibliában erőszakos halál volt, ahogy Káin irgalmatlanul megölte testvérét, Ábelt. Azóta ez az irgalmatlanság végig húzódik az emberiség történelmében, s kinek így, kinek úgy, de ez mindannyiunk szívében ott van. A Szentírás nem egy olyan könyv, amely eltusolja a kínos dolgokat, hanem őszintén beszél róla, bemutatja, leleplezi. Nem tusolta el, **(6. dia)** ahogy Mózes irgalmatlanul megölte azt az egyiptomi embert, nem tusolta el, hogy Dávid mit tett Betsabével, majd milyen fondorlatos módon ölte meg irgalmatlanul férjét, Uriást. Nem próbálta meg elkenni azt sem, hogy Pál öldökléstől lihegve próbálta kivégeztetni a Krisztusban hívőket és nem tusolta el azt sem, hogy István kivégzéséhez ő járult hozzá, adott engedélyt. A Biblia a kényes, kompromittáló dolgokat nem hallgatja el, hanem őszintén beszél róla, mert arra mutat rá, hogy az ember

könyörtelen és irgalmatlan. Ez nem csak a „látványos” dolgokban – amiket példaként említettem a Szentírásból – mutatkozik meg, hanem a hétköznapi helyzetekben, amiben vagyunk, amiben élünk. Milyen kárörvendők tudunk lenni a másikkal szemben, hogy tudunk örülni egy általunk nem kedvelt, nem szeretett ember sikertelenségének, kárának. Figyeljük meg, hogy különösen az általunk nem kedvelt, számunkra unszimpatikus politikusokkal szemben vagy a velünk nem egy platformon lévő pártok tagjaival szemben milyen ellenségesek tudunk lenni, vagy milyen irgalmatlan dolgokat tudunk nekik kívánni. Néha elszörnyülködöm, hogy milyen indulatok vannak bennem emberek iránt. Az elmúlt napokban emlékeztünk meg arról **(7. dia)**, hogy 100 évvel ezelőtt írták alá azt a könyörtelen diktátumot, amelynek hatását a mai napig érezzük, a Trianoni békediktátumot. Tönkre tették országunkat bizonyos politikai érdekcsoportok, hatalmi játszmák áldozatává váltunk. Ez a történelmi tragédia – sajnos szomorúan tapasztalom magamon – hogy olyan, nem egyszerűen érzelmeket, hanem mély

indulatokat vált ki bennem, ami miatt oly sokszor megszegyenülök. Olyan ellenséges érzelem van bennem bizonyos emberek, országok ellen, hogy elszomorodom magamtól és újra és újra oda kell mennem Istenhez, bocsánatot kell kérnem, s be kell vallanom, hogy megint elbuktak, megint bocsánatodra szorulok. Néha olyan kegyetlen és irgalmatlan gondolataim vannak emiatt és olyan bántó megjegyzéseket tudok tenni. S tudom, hogy történelmi igazságtalanság áldozatai lettünk, de ez a nemzetem iránti elköteleződés és a hazám iránt érzett szeretet nem írhatja felül az Isten által kért dolgokat. Azt például, amikor azt mondja **(7/a dia)**: „**Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket**” Mt 5,44. Nehéz, de Ő ezt kérte, akkor szeretném szeretni őket és nem ellenséges érzelmeket szeretnék táplálni magamban irántuk. Isten parancsát, szeretetét semmilyen nemzeti érzelem, politikusok iránti szimpátia és unszimpatia nem írhatja felül! Mert Isten útmutatása, parancsa magasabb rendű, mint e világi, földi, múlandó élet. Jézus azt mondja, hogy azok lesznek boldogok, akik irgalmasok tudnak lenni, irgalmasságot tudnak gyakorolni. Ezt minden

helyzetben, minden körülmények között lehet gyakorolni. Az irgalmasság kérdése nem egy elméleti dolog, hanem gyakorlati. Tudok-e irgalmas lenni a hozzám közel állóhoz, ahhoz, aki irgalmas-ságra szorul. Elmehetek egy szerencsétlen hajléktalan mellett úgy, hogy észre sem veszem – gondoljunk az irgalmas samaritánus példázatára, amit Jézus mondott –, nem látom meg a másinak a szükségét, nem indul meg a szívem a szenvedő láttán, nem tudok együtt érezni a nyomorúságban lévővel. Sokszor annyira magunk körül forgunk, hogy a másakra már nem is tudunk időt szánni. Annyira magunkkal vagyunk elfoglalva, a magunk kényelmével, anyagi helyzetével, szükségével, hogy már nem látjuk meg a mellettünk levő szükségét. Gyakran meg sem látjuk magunk mellett azokat, akik szükségben szenvednek. Sok esetben immunissákká váltunk, s ebből az immunitásból fakad aztán az irgalmatlanságunk. **(8. dia)** Sok mindent észreveszünk, amit nem kéne, és sok mindent nem veszünk észre, amit pedig észre kellene vennünk! Ezen kellene változtatnunk, de ez magunktól nem megy! Az irgalmasság, a lelki látás, a másik észrevétele az nem egy képesség,

amit fejleszteni lehet, egy magasabb szintre lépni fokról-fokra, hanem azt egyedül Isten képes kimunkálni bennünk. Mi alapból – ahogy az elején is említettem – a bűnesetből, az engedetlenségből fakadóan, annak következményeként irgalmatlanok vagyunk másokkal szemben, elfogultak pedig magunkkal szemben. Ez az alaphelyzet a szívünkben.

Ahhoz, hogy megérthessük mi az irgalmasság és milyen gyakorolni az irgalmasságot, arra az irgalmas Istenre kell(ene) tekintenünk, aki ebben példát mutatott.

A Szentírás számtalanszor beszél az irgalmas Istenről **(9. dia)**:

„⁸Irgalmas és kegyelmes az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy. ⁹Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké. ¹⁰Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk.” Zsolt 103,8-10

Isten irgalma, az ember felé tanúsított irgalma és szeretete abban mutatkozott meg, hogy **(10. dia)**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„³²Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” Róm 8,32. Isten Jézusban mutatta meg szeretetét és fejezte ki irgalmát az ember felé. A Jézusban „megtestesedett” irgalom pedig olyan volt, amit mi, emberek el sem tudtunk képzelni. Erre írja Pál apostol Jézusról **(11. dia)**:

„⁹Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét: hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” II Kor 8,9 és ezt írja még Róla, **(12. dia)**

„²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” II Kor 5,21. Isten úgy gyakorolt az ember felé irgalmat, hogy **(13. dia)**

„¹⁴Eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.” Kol 2,14.

Aki a saját életében megtapasztalja, átéli, hogy Isten hogyan, milyen módon gyakorolt irgalmasságot és milyen áldozatot hozott

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

azért, hogy kimutassa irgalmát felénk, az fog tudni igazán irgalmas lenni a másik ember felé is. S ha elbukik, elesik, tud bocsánatot kérni, mert abból a kegyelemből és irgalomból élhet naponként.

Az lesz igazán boldog, aki ebből az irgalomból él, és az lesz igazán boldog, aki tud krisztusi szeretettel irgalmasságot gyakorolni a másik ember felé.

Boldog vagy-e? Mert a te boldog állapotod az irgalmas Istentől függ, aki minden követ megmozgatott, hogy boldog és irgalmas lehess!

Ámen!